

107 . Răcăciuni | Comuna: Răcăiuni | Județ: Bacău | Anul: 1994

Anul: 1994

Cod RAN: 24775.03

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, La Tène, La Tène târziu, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Vasile Ursachi, Lăcrămioara Marin

Instituții: Muzeul de Istorie Roman, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie "Iulian Antonescu", Bacău

Șantierul arheologic Răcătau - Cetățuia (Tamasidava)

Raport

Localitatea Răcăciuni este situată în stânga pârâului cu același nume, la confluența lui cu Siretul, la o distanță de aproximativ 30 de km de Bacău.

Deși este atestată pentru prima dată la 15 octombrie 1481 printr-un document emis la curtea lui Ștefan cel Mare voievod, așezarea este cu mult mai veche, fapt dovedit și de primele cercetări arheologice întreprinse aici încă din 1950, continuate apoi în 1951, 1968 și 1969. Cu această ocazie au fost dezvelite punctele "Cetățuia" care s-a dovedit a fi "acropola" unei întinse așezări a culturii Monteoru, "Dealul Vrăbiilor" unde s-a descoperit o așezare neolitică aparținând culturii Cucuteni, faza B și dealul "Gheținilor" - Cucuteni, faza A.

În partea de est a localității, între șoseaua națională și calea ferată, cu ocazia săpăturilor pentru gropi de înșilozare a porumbului, au fost descoperite mai multe vase din prima epocă a fierului (sec. V a.Chr.).

Sondajele întreprinse în 1990, 1991 și 1994 în apropiere de ferma zootehnică, în partea de est față de calea ferată, pe un loc mai ridicat față de lunca Siretului, pe un platou ce se întinde pe câteva ha, în punctul numit "Răstoaca" au avut darul să delimiteze urme de locuire umană începând cu sec. II p.Chr. și până în plin ev mediu (sec. XVI-XVII).

Cu ocazia sondajului întreprins în 1990 s-a recoltat material arheologic ce constă în special în ceramică fragmentară aparținând celor trei categorii: fină, semifină și grosieră provenind de la vase borcan, castroane, cești ș.a. Printre piesele mai importante din această campanie amintim un brăzdar de tip roman de sec. IV p.Chr. cu manșon de fixare, piesă ce are analogii la Dodești-Viișoara (jud. Vaslui), Dealul Morii (jud. Bacău) și Dragosloveni-Dumbrăveni (jud. Vrancea).

Sondajul întreprins în 1991 a avut ca scop delimitarea așezării practicându-se șase secțiuni însumând 300 m.p. și care ne-au permis să marcăm siturile după cum urmează:

a) În partea de N-V a terasei Siretului în punctul numit "Răstoaca" se află o întinsă așezare carpică. Materialele ceramice încadrează așezarea între sec. II-III p.Chr. cu analogii la Măgura, Bărboasa, Oncești, Butnărești și Poiana Dulcești (jud. Neamț).

b) Întreaga zonă a platoului de zeci de ha are în partea de S-E urme de locuințe, gropi menajere, materiale ceramice specifice culturii Sântana de Mureș (de la fragmente de vase specifice pastei ciment la fragmente de oale, străchini și vase mari de provizii decorate cu linii vălurite incizate).

În anul 1994 au fost reluate săpăturile, practicându-se două secțiuni ce surprind urmele unei așezări carpice bogate în fragmente ceramice, urme de chirpic, podoabe. Ca piesă mai deosebită amintim o fibulă de argint de tip carpic.

Întinderea așezării, grosimea stratului de cultură, precum și diversitatea materialelor arheologice sunt argumente ce demonstrează necesitatea continuării cercetărilor și în viitor, cu atât mai mult cu cât aceste

situri dovedesc o continuitate de locuire în centrul Moldovei.

Informații suplimentare online

[Raportul 9 din *cronica.cimec.ro*](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
